

Virus veeteelt

- Blog - Onlangs poste ik nog een stukje over het gevaar van zoönosen -waarvan Covid 19 er één is - die op grote schaal en op razend tempo gekweekt en verspreid worden in o.a. megastallen. Nog geen twee dagen later wederom hét bewijs dat intensieve veehouderij letterlijk en figuurlijk ziekmakend is (voor zover dat nog nodig is na grootschalige besmettingen voorgaande jaren met Q-koorts, vogelgriep maar ook salmonella en varkenspest, welke geen zoönosen zijn, maar niet minder alarmerend). Opnieuw is er namelijk vogelgriep uitgebroken op een boerderij in Brabant, met het ruimen van 35.000 dieren als gevolg.

Er is natuurlijk helemaal niet méér bewijs nodig, maar wél een wakkere burger en

adequaate beleid. Edith Schippers (minister van Volksgezondheid destijds én VVD-er: een onmogelijke combinatie als je het mij vraagt) verzekerde in 2015 dat een ramp als vogelgriep of Q-koorts ons niet snel meer zou overkomen. Vanaf die tijd wordt namelijk het 'One Health'-principe aangehangen: dieren- en mensenartsen komen elke maand samen om informatie uit te wisselen om een hechtere samenwerking te bewerkstelligen. Nederland durft zichzelf ook nog op de borst te kloppen met deze aanpak die niks anders is dan een wassen neus, want de oorzaak wordt hiermee uiteraard niet aangepakt, vanwege economische landbouwbelangen.

Nergens iets over het afschaffen of radicaal kleinschaliger maken van intensieve veehouderijen. Dit omdat de economische belangen van de landbouw telkens zwaarder wegen dan het belang van volksgezondheid. Zo zou het One-Health-rapport hebben aanbevolen dat de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA), om een 'werkelijke autoriteit te worden', op afstand van de ministeries moest worden geplaatst. Dat gebeurde echter niet. Sterker nog: in tegenstelling tot veel Europese landen valt de NVWA in Nederland onder direct toezicht van het ministerie van Landbouw (!). [Bron: Groene Amsterdammer, 15 april 2020]

Ik hoef volgens mij niet uit te leggen hoe scheef dit neoliberale wanbeleid in elkaar zit qua belangenverstrengeling. Zo blijven we dus dweilen met de kraan open vóór het geld, maar ten koste van wat eigenlijk? En daarom eindig ik met de quote van opperhoofd Seattle tegen de Amerikaanse senaat in 1850, die zich toen al grote zorgen maakte over de verwoestende impact van groeikapitalisme en hebzucht: 'Als de laatste vis gevangen is, de laatste boom geveld en de laatste rivier (en lees nu ook: geit, varken, mens) vergiftigd is, zul je erachter komen dat je geld niet kunt eten'. En zo is het maar net. Als de overheid niet ingrijpt, moeten wij als burger wakker zijn en een duidelijk signaal afgeven. We hebben maar één wereld. Wat doe jij?

Eveline Jordens